

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010200
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovanej D. C., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 08. 07. 2015 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaná D. C.Á., rod. U., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., T. J. X, prechodne v chatovej oblasti W. B., Q., K. XXXX,

uznáva sa za vinnú, preto že

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/99/06-98 zo dňa 18.12.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2007 bola zaviazaná prispievať na výživu syna V. C., narodeného XX.XX.XXXX sumou 30% zo životného minima počnúc dňom 01.01.2007 vždy do 20-teho dňa v mesiaci na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, rozsudkom Okresného súdu Zvolen, rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5P 492/2011-44 zo dňa 26.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2012 bola zaviazaná prispievať na výživu syna V. C. sumou vo výške 30% zo životného minima počnúc právoplatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci na účet Detského domova M., M. XXX/X, R. P., napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 6P 63/2006-15 zo dňa 04.12.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2007 bola zaviazaná prispievať na výživu syna U. C., narodeného 24.07.1997 sumou vo výške 30% zo životného minima počnúc dňom 01.07.2006 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova M., M. XXX/X, R. P., si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti neplní, sama si privodila stav bez hmotného zabezpečenia, keď sa nezaevidovala na príslušnom úrade práce, ako uchádzač o zamestnanie, je dobrovoľne nezamestnaná, nie je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, čím jej vznikol dlh na výživnom za obdobie od 01.01.2007 do 25.04.2012 (maloletý V.) voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen vo výške 1.578,14 Eur,
za obdobie od 26.04.2012 do 08.07.2015 (maloletý V.) voči Detskému domovu M., M. XXX/X, R. P. vo výške 997,92 Eur,
za obdobie od 13.09.2008 do 08.07.2015 (maloletý U.) voči Detskému domovu M., M. XXX/X, R. P. vo výške 1.242,87 Eur, z ktorého uhradila sumu vo výške 1273,52 Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchala

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 19. 03. 2015 pod sp. zn. 1Pv/447/15/6611 obžalobu na D. C. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaná D. C. sa na hlavné pojednávanie dňa 08. 07. 2015 nedostavila, súd preto vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jej neprítomnosti. Na hlavné pojednávanie sa nedostavila aj svedkyňa T. I. Č., súd preto vykonal hlavné pojednávanie aj v jej neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátorky podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu obžalovanej z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaná uviedla, že si je vedomá dlhu, ktorý jej vznikol na výživnom a súhlasí s tým, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Od 01. 01. 2007 nemá žiadny riadny príjem ani riadne zamestnanie, živí sa príležitostnými brigádami, alebo zbiera papier a kovy, ktoré odnáša do zberní v Q.. Asi od roku 2000 bývala v jednej chatrči v blízkosti C., ktorá jej vyhorela, preto býva v chatovej oblasti W. B., Q., taktiež v jednej z chatrčí, ktorá má popisné číslo 2530. Ďalej uviedla, že náklady na život má vo výške cca 30,- Eur, snaží sa ale zo sumy, ktorú zarobí, niečo poselať aj do ústavu, ktorý sa stará o jej deti. Nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok, nebola nikdy vo väzbe ani výkone trestu odňatia slobody, nikdy nepoberala žiadne sociálne dávky, ani dávky v nezamestnanosti. Na výživné prispievala podľa toho, koľko mala finančných prostriedkov, neboli to celé čiastky, ale vždy niečím prispela, snažila sa o to každý mesiac. Zo synmi bola naposledy asi pred rokom, keď boli u jej matky U. L. na návšteve. Keď tam idú, mama jej vždy zavolá, a ona sa príde na ne pozrieť. Inak deťom neposiela žiadne finančné a vecné dary, leďva uhradí nejakú sumu z výživného. Na záver uviedla, že vyživovaciu povinnosť, ako jej bola určená súdom, si neplnila z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, nebolo to z jej strany úmyselné.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne T. I. Č., ktorá v rámci tohto výsluchu uviedla, že D. C. si neplnila vyživovaciu povinnosť voči mal. V. C., a to vo výške 30% životného minima, odo dňa 01. 01. 2007 do 25. 04. 2012. Povinnosť platiť toto výživné bola vo vzťahu k úradu práce ukončená dňa 26. 04. 2012, pretože bola mal. V. C. rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/492/2011 zo dňa 26. 03. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. 04. 2015, nariadená ústavná starostlivosť v Detskom domove M. v R. P., a obvinená bola týmto rozhodnutím zaviazaná platiť výživné vo výške 30% životného minima na účet tohto detského domova. Dlžná suma na výživnom voči im úradu je vymáhaná aj exekučne, ale bezvýsledne. Za uvedené obdobie je obvinená dlžná na zameškanom výživnom sumu 1.578,14 Eur.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa PhDr. B. K., ktorá po zákonom poučení uviedla, že maloletý U. je v ich ústave od 10.12.2004 a maloletý Erik od 25.08.20211, pričom ich matka, obžalovaná D. C., plní vyživovaciu povinnosť len čiastočne. Voči maloletému U. od 13.09.2008 do dnešného dňa (08. 07. 2015) dlhuje detskému domovu na zameškanom výživnom sumu 1.273,52 Eur, v ktorej je zohľadnená už úhrada v celkovej výške 105,- Eur za rok 2015, keď zaplatila v roku 2015 vo februári 40,- Eur, v marci 15,-Eur, apríli 15,- Eur, v máji 25,-Eur a júni 10,- Eur. Čo sa týka Erika, tak od 26.04.2012 ku dnešnému dňu (08. 07. 2015) dlhuje obžalovaná na zameškanom výživnom sumu 977,92 Eur, v ktorej je zohľadnená úhrada za rok 2015 v celkovej výške 45,- Eur. Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaná sa s deťmi nekontaktuje, asi pred dvomi týždňami volala do domova, že bude posielat' výživné, aby to rozdelili na obe deti, keďže bude posielat' jednu sumu. Uviedli jej, že spätne sa výživné na obe deti rozdelit' nedá, ale že do budúca to podľa jej želania budú rozdeľovat'. Patrik dokončil dvojročné štúdium, dňa 24.07.2015 bude mať 18 rokov, kedy pôjde k starej matke. Deti v ich domove netrpia núdzou, sú pod stálym dohľadom a je postarané o ich zdravotný aj psychický stav, pričom táto starostlivosť je zabezpečená nepretržite

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: trestný rozkaz a rozsudky (č.l. 25 - 52), správy a rozhodnutia ohľadne maloletých detí (č.l. 53 - 55, 92 - 94), správy na obžalovanú (č.l. 56 - 68, 95 - 110), odpis registra trestov (č.l. 111).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná D. C. neplnila svoju vyživovaciu povinnosť riadne voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen od 01. 01. 2007 do 25. 04. 2012, a voči Detskému domovu M. od 26. 04. 2012 (mal. V. C.) a od 13. 09. 2008 (mal. U. C.) do 08. 07. 2015 (teda do dňa vyhlásenia rozsudku, preto súd aj v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona upravil skutkovú vetu obžaloby). Táto skutočnosť vyplýva jednak zo samotnej výpovede obžalovanej v prípravnom konaní, ako aj z výpovede svedkyne T. I. Č., a svedkyne U.. B. K., ktoré aj uviedli presnú výšku zameškaného výživného, ako aj z listinných dôkazov obsiahnutých v spise. Na základe uvedených skutočností bola potom vina obžalovanej bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná.

Podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovat' alebo zaopatrovat' iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaná D. C. svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovat' iného, a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovanej prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. Súd neprihliadol na žiadnu priťažujúcu okolnosť, v prípade obžalovanej preto prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona potom súd znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody po takejto úprave potom predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Zo správ na obžalovanú vyplýva, že táto sa od roku 2010 dopustila 7 priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že bola v minulosti 2 krát súdne trestaná, pričom v oboch prípadoch sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená.

Súd potom obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu podmienienečne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovanú. Súd pri určovaní výmery trestu a výmery skúšobnej doby prihliadol na čas, po ktorý obžalovaná neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku dlžného výživného, ale zároveň na skutočnosť, že obžalovaná sa v roku 2015 snaží každý mesiac poslať aspoň nejakú sumu výživného, a v neposlednom rade súd prihliadol aj na jej osobné a sociálne pomery. Súd uložil obžalovanej aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, a to zaplatiť v skúšobnej dobe podľa jej možností a schopností zameškané výživné, ktorého výška a oprávnené subjekty sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.